

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.V.39.083/2021/8.

A tanács tagjai: dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
dr. Ócsai Beatrix előadó bíró
dr. Szomszéd Éva bíró

A felperes: Magyar Telekom Távközlési Nyrt.
(Budapest, I. kerület, Krisztina körút 55.)

A felperes képviselője: Ormai, Papp és Társai CMS Cameron McKenna Nabarro
Olswang LLP Ügyvédi Iroda
ügyintézők: ügyvédek
(Budapest, V. kerület, Károlyi Mihály utca 12. - Ybl Palace)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(Budapest, V. kerület, Alkotmány utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Kolongya Dóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyfelügyeleti ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: felperes, alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 2020. december 8.
napján kelt 30.K.705.191/2020/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 30.K.705.191/2020/7. számú ítéletét helybenhagyja.

A felek költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 40.000 (azaz negyvenezer) forint fellebbezési illetéket, a fennmaradó fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes elsődleges tevékenységeként vezetékes és mobil távközlési szolgáltatásokat nyújt lakossági és üzleti ügyfelei számára. A Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) 2014. januárban végzett felmérése szerint a legnagyobb mobilinternet bázissal a felperes rendelkezett. A negyedik generációs technológia (4G) 2015. évben a legjobb mobilátviteli rendszer volt, segítségével az adatátvitel során a legnagyobb le- és feltöltési sebesség elérése volt lehetséges.
- [2] A felperes 2015. július 1. és augusztus 31. között különböző reklámeszközökön (telekom.hu oldalon, óriásplakát, épületháló) „A Telekom 4G internetet választják a legtöbben. Bízd rá magad!” szlogennel ellátott kampányt folytatott. Felperesen kívül – ebben az időszakban - a Telenor és a Vodafone távközlési szolgáltató társaságok nyújtottak még 4G szolgáltatást.
- [3] Az alperes a 2016. április 5. napján kelt, VJ/25/2016. számú végzésével felperessel szemben a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 10. § b) pontjának feltételezett megsértése miatt versenyfelügyeleti eljárást indított arra hivatkozással, hogy felperes a kampányban közzétett kereskedelmi kommunikációiban valószínűsíthetően nem ellenőrizhető tulajdonságra vonatkoztatta az állítását, nem tárgyilagosan hasonlította össze saját és versenytársai 4G hálózatát, majd a 2016. augusztus 29. napján kelt, VJ/25-6/2016. számú végzésével a vizsgálatot kiterjesztette arra is, hogy felperes a kampány során közzétett összehasonlításokat a 4G hálózat lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságára vonatkoztatta-e. Felperes az eljárás során az NMHH gyorsjelentésére, a VJ/104/2015. számú versenyfelügyeleti eljárásban benyújtott lefedettségi térképekre és a 4G hálózatfejlesztéssel kapcsolatos sajtómegjelenésekre, továbbá a VJ/18/2015. számú eljárásban rendelkezésre bocsátott információkra hivatkozott.

Az alperes döntése

- [4] Az alperes a 2017. február 23. napján kelt, VJ/25-41/2016. számú határozatában (a továbbiakban: határozat) megállapította, hogy a felperes a kampány keretében közzétett kereskedelmi kommunikációja során nem ellenőrizhetően és nem tárgyilagosan hasonlította össze saját és versenytársai 4G hálózatát, ezért 35.000.000 Ft versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.
- [5] Döntése a Tpv. 6/A. § (1) bekezdés, 10. § a)-b) pontok, 10/C. § (1) bekezdés, 45. §, 76. §, 78. § (1) bekezdés a) pont, (2)-(3) bekezdések, a releváns közösségi és magyar joggyakorlat, az Európai Unió Bírósága (EUB) C-356/04. számú ítéletében (a továbbiakban: Lidl Belgium ítélet), a Versenytanács VJ/63/2011., VJ/37/2012. számú ügyekben foglaltakon alapul.
- [6] Indokolása szerint a kampány szlogenje, a reklám egyértelmű üzenete az, hogy a Telekom 4G mobilinternetet többen használják, mint a Telenor 4G vagy a Vodafone 4G mobilinternet szolgáltatást. A 4G mobilhálózatot használók számára vonatkozó állítások ellenőrizhetősége – a kialakult joggyakorlata alapján - két módon lehetséges, egyrészt lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztó utána járhasson az adott összehasonlítás alapját képező adatoknak és módszereknek annak érdekében, hogy tesztelhesse, kivizsgálhassa, értelmezhesse a reklámban megjelenített különbségeket, másrészt egy

Kf.V.39.083/2021/8.szám

hatósági, jelen esetben versenyhatósági vizsgálat során tudja bemutatni: az összehasonlítás alapját képező tényállás és a módszertan objektív dokumentálható, megismételhető, rekonstruálható. A felperes által benyújtott NMHH gyorsjelentés 2014. januárjában készült, ehhez képest a vitatott szlogen közzététele 2015. júliusban és augusztusban történt. A gyorsjelentés nem tartalmaz olyan adatot, amelynek alapján a 4G használók száma megállapítható lenne, mivel a mobilinternetet használókra vonatkozóan nem tesz különbséget a hálózat típusa (4G/3G/2G) között. A VJ/18/2015. számú ügyben a versenytársi adatok a kampány időszakában - felperes által is elismerten - nem álltak rendelkezésre, ezért arra megalapozottan nem hivatkozhatott. Felperesnek az összehasonlító reklámban meg kellett volna jelölnie, a fogyasztók hol és hogyan szerezhetnek nehézség nélkül tudomást az összehasonlítás elemeiről, a reklám vagy annak hitelessége, illetve a szóban forgó tulajdonság ellenőrzése céljából, amennyiben nem rendelkeznek ehhez szükséges szakértelemmel. Az összehasonlító reklámállítás objektív ellenőrizhetőségét a fogyasztó számára legalább olyan mértékig biztosítani kell: hol és hogyan szerezhetnek nehézség nélkül tudomást az összehasonlítás elemeiről, a reklám vagy annak hitelessége, illetve a szóban forgó tulajdonság ellenőrzése végett. (Lidl Belgium ítélet 69-70-71 bekezdései). Felperes a lefedettségi térképek és az előfizető/használó fogyasztószám közötti korrelációs kapcsolatot objektív ténnyel és/vagy számítással nem támasztotta alá. A reklámállítás idején maga sem rendelkezett az összehasonlítás alapját képező adatokkal, piacelsőségét feltételezésekre alapította. A versenyhivatal gyakorlata szerint nem objektív a nem ellenőrizhető összehasonlítás, a tárgyilagosságot nélkülöző reklám pedig hátrányosan befolyásolhatja a versenytársak versenyhelyzetét.

- [7] A bírság kiszabása során a Tptv. 78. § (1) és (3) bekezdéseit, valamint a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 2/2015. számú közleményét (a továbbiakban: Bírság közlemény) alkalmazta azzal, hogy a kampány kommunikációs költségének teljes összegéből indult ki, súlyosító körülményként értékelte a 4G szolgáltatás újszerűségét, közepes súllyal felperes felróhatóságát, enyhítő körülményt nem tárt fel.

Kereset

- [8] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását (polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény - a továbbiakban: régi Pp. - 339. § (2) bekezdés q) pont), másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését (rég Pp. 339. § (1) bekezdés), harmadlagosan a kiszabott bírság mellőzését, illetőleg jelentős mértékben való mérséklését (rég Pp. 339. § (2) bekezdés q) kérte.
- Alláspontja szerint az alperes megsértette a Tptv. 10. § b) pontjában foglaltakat azzal, hogy olyan többletkövetelményt várt el – tudniillik a fogyasztók általi ellenőrzés –, amelyet a felhívott jogszabályhely és az irányadó joggyakorlat nem támaszt alá. A tárgyilagosságot az ellenőrizhetőség kapcsán értékelte és tévesen a tárgyilagosság tesztjét azonosította az ellenőrizhetőség tesztjével. Sérelmezte, hogy az alperes a VJ/25-6/2016. számú végzésével az eljárást kiterjesztette, azonban a kiterjesztett vizsgálati szempontokra a határozat megállapítást nem tartalmazott. Előadta, reklámállítás az alperes által is elismerten megfelelt a valóságnak, annak ellenőrizhetősége megvalósult, a hatóság az irányadó joggyakorlattal és a Tptv. 10. § b) pontjával ellentétesen vizsgálta, hogy a fogyasztók a kampányban foglaltak

Kf.V.39.083/2021/8.szám

valóságtartalmát közvetlenül képesek voltak-e ellenőrizni. A Lidl Belgium ítélet megállapításai nem relevánsak jelen ügyben, mert az összehasonlítás egyedül a 4G mobilinternetet használók számán alapult. A Tpvt. alapján az összehasonlító reklámnak olyan tulajdonságra kell vonatkoznia, amely tesztelhető. A lefedettség adatok, térképek és a 4G mobilinternetet használók száma elegendő volt a kampányban foglalt tulajdonság alperes általi ellenőrzéséhez. Az ellenőrzést végző személyére a jogszabály nem tartalmaz megkötést, a fogyasztók, illetve a hatóság általi ellenőrzés között nincs hierarchia, a közérdek védelmét a hatósági ellenőrzés is biztosítja. Az alperes a tárgyilagosság hiányát kizárólag az ellenőrizhetőség hiányára alapozta, ugyanakkor a tárgyilagosság közlésnek a Tpvt. felhívott §-ában foglaltak szerint nem feltétele az ellenőrizhetőség. Az összehasonlítás a pusztá ténymegállapításon túl nem tartalmazott értékitéletet, ezért a tárgyilagosság a Lidl Belgium ítélet, továbbá a megtévesztő és összehasonlító reklámról megalkotott, az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/114/EK Irányelve (a továbbiakban: Irányelv) preambuluma alapján sem vitatható. Alperes a határozat 158. bekezdésében az internet penetrációt és annak alacsony szintjét teljesen megalapozatlanul róta terhére és az állítását nem is igazolta.

A bíróság kiszabása során a hatóság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés cc) pontját, a régi Pp. 339/B. §-ában, valamint a Bíróság közleményben foglaltakat, ezért a bíróság jelentős, legfeljebb 10%-ra való csökkentése indokolt.

Ellenkérelem

[9] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy nem jogszerű az olyan összehasonlító reklám, amelynek valóságtartalma a fogyasztók által nem ellenőrizhető. A tárgyilagosság egyik aspektusa az ellenőrizhetőség és a Tpvt. 10. § b) pontjába előírt tárgyilagosság követelménye nem szűkíthető le. Kiemelte, az ellenőrizhetőség követelményének megsértése a Lidl Belgium ítélet 44. bekezdése szerint is a tárgyilagosság követelményének megsértését jelenti. Felperes maga sem rendelkezett a reklámállítás ellenőrizhetőségére alkalmas bizonyítékokkal, a Lidl Belgium ítélet 71-73. pontjaiban foglaltak alapján meg kellett volna jelölnie azt, hogy az ellenőrzés céljából a fogyasztók miként szerezhetnek tudomást az összehasonlítás elemeiről. A határozata 65. bekezdésében szereplő táblázat alapján a szlogen valóságtartalma nem volt teljes körűen igazolható, a 155. bekezdés szerint csak valószínűsíthető, hogy versenytársaihoz képest a felperesnek nagyobb számú aktív ügyfele volt. Döntése nem volt újszerű, a bírágkiszabás pedig a Tpvt. 78. § (1)-(3) bekezdéseknek, valamint a régi Pp. 339/B. §-ának megfelelt, indokolási kötelezettségének e körben is eleget tett.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.31.240/2017/8. számú ítélete

[10] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. november 15. napján kelt, 2.K.31.240/2017/8. számú ítéletével (a továbbiakban: alapítélet) az alperes VJ/25-40/2016. számú határozatát – annak VJ/25-39/2016. és VJ/25-41/2016. számú határozataira is kiterjedően – hatályon kívül helyezte azzal, hogy a kereset a jogalap körében megalapozott, az alperes által megállapított jogsértés nem áll fenn, ezért a

Kf.V.39.083/2021/8.szám

jogkövetkezményre: a bírságra vonatkozó keresetrész elbírálását mellőzte.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Kf.650.024/2018/6. számú végzése

- [11] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2018. szeptember 12. napján kelt, 2.Kf.650.024/2018/6. számú végzésével (a továbbiakban: hatályon kívül helyező végzés) az alapítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította
- [12] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt a tényt, hogy az érintett kampány szövegéből következően az összehasonlítás egyetlen eleme és tulajdonsága a 4G mobilinternetet választók száma volt. Tévesen jutott azonban arra a következtetésre, hogy a bíróság vagy hatóság általi ellenőrzés elvi lehetőségével az ellenőrizhetőség és tárgyilagosság megvalósult és ezáltal felperes jogsértést nem követett el. Felperes tévesen állította, hogy a reklámállítást az alperes az ellenőrzés alapján egyértelműen igazolta, mivel a felperes, valamint a másik két szolgáltató által nyújtott adatok ehhez nem voltak elégségesek és teljes körűek. Ennek figyelembevételével tévesnek értékelte az elsőfokú bíróság azon ítéleti következtetését is, mely szerint a szlogenben állítottak a versenytársak előfizetőinek száma ismeretében egy egyszerű matematikai művelettel egyértelműen ellenőrizhetőek. A lefedettségre vonatkozó adatok és dokumentumok ugyanis nem azonosíthatók az előfizetők számával, ezért abból a 4G mobilinternetet használók számára egyes következtetni nem lehetett.
- [13] A Lidl Belgium ítélet megállapításait a másodfokú bíróság a perben relevánsnak minősítette: valóban több termék árára vonatkozó reklámállítás szerepelt a Lidl ügyben, azonban ez nem jelenti azt, hogy az EUB által megfogalmazott kritériumok figyelmen kívül hagyhatók. Az EUB reklámállítás összehasonlítás esetén megkövetelte az ellenőrizhetőséget oly módon, hogy minimálisan a fogyasztókat arról kell tájékoztatni, az erre vonatkozó információkat honnan szerezhetik be. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az egy elemű reklámállítás esetén ezen követelmény nem érvényesül.
- [14] Rámutatott arra, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) foglalt bizonyítási kötelezettség figyelembe vételével, a régi Pp. 164. §-a alapján a per elsőfokú szakaszában a felperes kötelezettsége volt a határozat jogszerűtlenségének bizonyítása, tekintettel arra, hogy az alperes egyértelműen alátámasztotta, a reklámállítás nem volt ellenőrizhető. Felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra az álláspontra, hogy a jogsértés nem valósult meg.
- Az elsőfokú bíróság eltérő álláspontja okán a bírság kiszabásának jogszerűségét és annak összegét nem értékelte, ezért a kereseti kérelem kimerítésére az elsőfokú eljárásban nem került sor, amelynek orvoslása a fellebbezési eljárás kereteit meghaladja, illetve az elsőfokú bíróság hatáskörének elvonását jelentené. A közigazgatási perben másodfokú részítélet így nem hozható, ezért a szankcióról a másodfokú bíróság érdemben nem foglalkozhatott.
- [15] Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban - a felperes részéről elkövetett és megállapított jogsértésére tekintettel – csak a bírságról kell döntenie, minősítve az enyhítő és súlyosbító körülmények hatóság általi vizsgálatát.

Kf.V.39.083/2021/8.szám

A Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.024/2018/6. számú végzésével szembeni felülvizsgálati eljárás

- [16] A felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a másodfokú bíróság 2.Kf.650.024/2018/6. számú hatályon kívül helyező végzésével szemben. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria a 2020. május 26. napján kelt, Kfv.IV.37.147/2019/9. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította. Indokolása szerint az elsőfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyező jogerős másodfokú végzés nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek, ezért az felülvizsgálati kérelemmel nem támadható (BH 2013.23.). Rögzítette, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében hatályon kívül helyezte és megismételt eljárást rendelt el, melynek következtében az elsőfokú bíróságnak a felperes valamennyi kereseti kérelméről döntést kell hoznia (1/2014.(VI.30.)PK vélemény 4. pont).

A megismételt peres eljárás

- [17] A megismételt eljárásban felperes minden korábbi nyilatkozatát változatlanul fenntartotta és kérte, hogy az elsőfokú a bíróság keresetének adjon helyt. Jogi álláspontja szerint a hatályon kívül helyező másodfokú végzésben foglalt utasítás nem köti az elsőfokú bíróságot.
- [18] Az alperes továbbra is a kereset elutasítását indítványozta.

A megismételt eljárásban hozott elsőfokú ítélet

- [19] A Fővárosi Törvényszék a 30.K.705.191/2020/7. számú ítéletével az alperes 2017. február 23. napján kelt, VJ/25-41/2016. számú határozatát, annak II. pontja tekintetében – a VJ/25-39/2016. és VJ/25-41/2016. számú változataira is kiterjedően – hatályon kívül helyezte és az alperest e körben új eljárásra utasította; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [20] Indokolása szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú alapítéletet abból az okból, hogy eltérő jogi álláspontja miatt az egyik keresetrész: a bíróság elbírálása elmaradt. A megismételt eljárásban követnie kellett a másodfokú bíróság döntését azzal, hogy el kellett jutnia az alperes által alkalmazott szankció érdemi vizsgálatáig.
- [21] A másodfokú bíróság döntésében foglaltak alapján megállapította, az alperes a szlogent összehasonlító reklámként értékelte, az összehasonlított tulajdonságokat a 4G hálózatot használó ügyfelek számával azonosította, amelyet a felperes nem vitatott. Vizsgálni kellett a Tptv. 10. § b) pontja és a közösségi jog, különösen az Irányelv továbbá a Lidl Belgium ítélet alapján azt, hogy az ellenőrizhetőség kritériumát határozatának 126. bekezdésében az alperes helyesen határozta-e meg. Az EUB Lidl Belgium ítéletének 74. bekezdése szerint az Irányelv 4. cikk c) pontját úgy kell értelmezni: „egy összehasonlító reklámban említett tulajdonság nem teljesíti a rendelkezésben szereplő ellenőrizhetőség követelményét, ha az ezen tulajdonság említésén alapuló összehasonlítás elemeit a reklám nem sorolja fel, kivéve, ha a reklám - különösen a reklámmüzenet címzettjei számára - megjelöli, hogy ezen címzettek hol és hogyan szerezhetnek nehézség nélkül tudomást az összehasonlítás elemeiről, a reklám vagy annak hitelessége, illetve a szóban forgó tulajdonság

Kf.V.39.083/2021/8.szám

ellenőrzése végett, vagy ha nem rendelkeznek az ehhez szükséges szakértelemmel, annak ellenőriztetése céljából.” Felperes tévesen állította, hogy a reklámállítást az alperes az ellenőrzés alapján egyértelműen igazolta, mivel a felperes, valamint a másik két szolgáltató által nyújtott adatok ehhez nem voltak elégségesek és teljes körűek. A perben relevánsak a Lidl Belgium ítélet megállapításai az egy elemű összehasonlítás esetében is, az EUB-nak a több reklámállítás összehasonlítása során megkövetelt ellenőrizhetőségi kritériumai az egy elemű reklámállítás esetén is alkalmazandóak.

[22] Felperes reklámállítása az volt, az általa szolgáltatott 4G hálózatot választják a legtöbben, míg ezzel összefüggésben a reklámállítás időpontjában nem állt rendelkezésre olyan egzakt tény, adat, amely alapján ennek valóságáról meggyőződhetett volna. Az alperes által az eljárás során elvégzett ellenőrzés sem eredményezte annak tényszerű megállapíthatóságát, hogy a 4G felhasználók száma a kampány időszakában konkrétan miként alakult. Így felperes a reklámállítás időpontjában, illetőleg az alperes az ellenőrzés során csupán vélelmezte, hogy valószínűsíthetően a felperesi felhasználók száma lehetett a legtöbb. A felperes kötelezettsége volt az alperesi határozat jogszerűtlenségének bizonyítása a régi Pp. 164. §-a alapján, amit nem teljesített, ugyanakkor az alperes határozatában egyértelműen igazolta, hogy a reklámállítás nem volt ellenőrizhető, továbbá a verseny felügyeleti eljárásban sem volt alátámasztható a szlogen tényszerűsége, ezért felperes a jogsértést megvalósította.

[23] A szankció és alkalmazásának jogszerűsége körében az elsőfokú bíróság a Tpv. 78. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdéseinek felhívásával rögzítette, az alperes összesen csupán két tényezőt értékelt a bíróságkiszabás körében: kiemelt súlyosító körülményként a 4G szolgáltatás újszerűségét és közepes súllyal a felperes felróhatóságát. Osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy téves az alperes állítása, amely szerint a 4G-s szolgáltatás még nem volt ismert a fogyasztók széles körében újszerű és összetett jellege miatt. Egyrészt a mobilinternetet használó fogyasztók számára egyértelmű, hogy a 2G, 3G és 4G hálózatok között csak gyorsasági különbség van, másrészt felperes 4G mobilinternet szolgáltatása több, mint 3 évvel a vizsgálat előtt: 2012. január 1-től a budapesti lakosság 40%-a számára elérhető volt. Ezért megállapította, ez a súlyosító körülmény megalapozatlan és okszerűtlen. Alperes mérlegelését azért sem minősítette teljesnek és okszerűnek, mert indoklás nélkül egyáltalán nem vett számba enyhítő körülményeket, holott azok a határozatában részletesen ismertetett tényállásból feltárhatók voltak vagy később feltárhatók lettek volna. Kiemelte, a bíróság összecszerűségének megalapozásaként az okszerűség és az arányosítás igazolása szükséges. Ezt a követelményt támasztja alá a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozatokkal kapcsolatban a régi Pp. 339/B. §-ában foglalt rendelkezés is. Megállapította, a szankció vonatkozásában az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntése jogszabálysértő, határozatából a mérlegelés okszerűsége nem vezethető le, enyhítő körülményeket egyáltalán nem vizsgált. A határozatot a bíróság vonatkozásában emiatt a régi Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az alperest e körben új eljárásra kötelezte.

A felperes fellebbezése

[24] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és az alperes is benyújtott fellebbezést.

[25] A felperes elsődleges fellebbezésében az elsőfokú ítéletnek először a megváltoztatását és a határozat hatályon kívül helyezését (rég Pp. 340. § (2) bekezdés, 339. § (1)

Kf.V.39.083/2021/8.szám

bekezdés), másodlagosan a megváltoztatását, azzal együtt a határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte - a bíróság kiszabásának mellőzésével -, hogy a Tpvt. 10. § b) pontja szerinti jogsértés hiányzik. Harmadlagosan kérelme az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére irányult.

Másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítéletnek a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását kérte (régi Pp. 340. § (2) bekezdés és 339. § (1) bekezdés).

- [26] Állította, hogy a kampánya jogszerű volt, az összehasonlító reklám megfelelt mind az irányadó jogszabályi, mind pedig joggyakorlat által támasztott követelményeknek. Az ügy jogalapja a Tpvt. 10. § b) pontja, amelynek nem része a kommunikáció valóságtartalmának vizsgálata, ezért az Fttv. szerinti jogsértések vizsgálatára és értékelésére nem kerülhet sor. A Tpvt. szabályainak alapját az Irányelv teremtette meg, ezért annak alkalmazása során az Irányelvben foglalt elvekkel összhangban szükséges az értelmezés (EUB C-59/05. számú ügy).
- [27] Az összehasonlított tulajdonság a szlogen alapján a 4G mobilinternetet használók száma volt. Az alperes határozatában elismerte, hogy a kampány állítása valós volt, amit nyilvánvalóan nem tehetett meg anélkül, hogy ellenőrizte volna. A 4G felhasználók száma ellenőrizhető tulajdonság, a Tpvt 10. § b) pontjában foglalt követelmény egy elvi ellenőrizhetőséget jelent. A jogszabályi rendelkezés nem a tényleges valóságtartalom verifikálását várja el, hanem csupán azt követeli meg, az adott összehasonlítás egy ellenőrizhető tulajdonságra vonatkozzon.
- [28] Az egyes mobilinternet szolgáltatók számának összevetése néhány egyszerű, az alperes által is elvégezhető adatgyűjtést követően egy alap matematikai művelettel elvégezhető. Ezt az álláspontot támasztja alá a határozat 65. bekezdésében található, az alperes által készített táblázat is, amelyben az egyes mobilszolgáltatók 4G felhasználóinak számát hasonlította össze, bizonyosságát adva annak, hogy az ellenőrzés elvégzése lehetséges. Az alperes lényegében az ellenőrzést lefolytatta az egyes szolgáltatók 4G felhasználói számának összevetésével.
- [29] Hangsúlyozta, a Lidl Belgium ítéletben több elemű összehasonlító reklám vizsgálatára került sor (ti.: egy összetett fogyasztói kosár tartalma volt a kérdés) és ennek kapcsán fogalmazta meg az EUB azt a követelményt, hogy legalább az összehasonlítás elemeit szükséges megjelölni a fogyasztó számára. Ezzel szemben jelen ügyben a felek és az elsőfokú ítélet által sem vitatottan egy egyelemű összehasonlításról van szó, ti.: a 4G felhasználók száma, ahol ez a felvetés értelmezhetetlen. A Lidl Belgium ítéletet a Kúria a Kfv.VI.37.735/2018/7. számú ítéletében vizsgálta és az indokolása szerint az egyelemű összehasonlítások esetén az alperes által hivatkozott uniós gyakorlat nem irányadó.
- [30] A kampányában alkalmazott összehasonlítás tárgyilagos is volt. Az alperes a tárgyilagosság hiányát kizárólag az ellenőrizhetőség hiányából vezette le, önállóan nem vizsgálta, azonban a Tpvt. 10. § b) pontjából nem olvasható ki a tárgyilagosság ilyen két szintje.
- [31] A felperes szerint az elsőfokú ítéletet súlyosan jogszabálysértő, mert hibásan követte a másodfokú döntés tartalmát. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett mást, mint kritika nélkül átvette a másodfokú döntés érvelését, a jogsértés megállapításához szolgáló tényeket érdemben nem vizsgálta. A másodfokú döntés pedig a jogsértés megállapítását a jelen ügyre nem is alkalmazható Fttv.-re alapította.

Kf.V.39.083/2021/8.szám

Az alperes fellebbezése

- [32] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletnek elsődlegesen a megváltoztatását és a kereset teljes körű elutasítását (régi Pp. 253. § (2) bekezdés második fordulata), másodlagosan a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új határozathozatalra utasítását kérte (régi Pp. 252. § (2) bekezdés). Kiemelte, hogy fellebbezését az elsőfokú ítéletnek csak azon részére terjeszti elő, amely határozatának a pénzbírságot kiszabó részét hatályon kívül helyezte.
- [33] Jogi álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, a régi Pp. 206. § (1) bekezdés, 339/B. §, valamint a Tpvt. 78. § (1) bekezdés a) pont és (3) bekezdés rendelkezéseibe ütközik. A tényállást teljes mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, határozata indokolásának 161-172. bekezdéseiben a bírságkiszabás mérlegelésének szempontjai, okszerűsége megállapítható, a kialakult versenytanács joggyakorlatot, a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének a Bírság közleményben foglalt szempontjait figyelembe vette.

Fellebbezési ellenkérelem

- [34] A felperes és az alperes fellebbezési ellenkérelmeikben az ellenérdekű fél jogorvoslati kérelmének az elutasítását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felperes és az alperes fellebbezése nem alapos.
- [36] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Kf.650.024/2018/6. számú hatályon kívül helyező végzése, a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek keretei között vizsgálta felül, és az elsőfokú bíróságnak az eljárási és anyagi jogi normák megtartásával meghozott ítélete rendelkezésével, annak indokolásával egyetértett.
- [37] A Kúria először a felperes fellebbezését értékelte.
- [38] A felperes keresetében az alperes 2017. február 23. napján meghozott határozatát támadta, ezért a peres eljárásban a kereset benyújtása idején hatályos régi Pp. XX. fejezet rendelkezései az irányadóak, és elsődlegesek – a régi Pp. 324. § (1) bekezdése értelmében - az I.-XIV. fejezet szabályaihoz képest.
- [39] A régi Pp. 121. § (1) bekezdés első mondata alapján a pert keresetlevéllel kell megindítani. A keresetről érdemben (212. § (1) bekezdés) a bíróság ítélettel, a per során felmerült minden más kérdésben végzéssel határoz. Az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre (213. § (1) bekezdés). A régi Pp. 252. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozathozatalára utasíthatja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése. A (3) bekezdés szerint ha a bizonyítási eljárásnak nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállnának, a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósági ítéletét – mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési

Kf.V.39.083/2021/8.szám

- ellenkérelem korlátai között – hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozathozatalára utasíthatja. A (4) bekezdés értelmében a hatályon kívül helyező végzésnek tartalmaznia kell az elsőfokú ítélet ismertetését, a hatályon kívül helyezés okait, továbbá az új eljárásra vonatkozó utasításokat.
- [40] A bírósági eljárás egy folyamat, amely a keresetlevél benyújtásától az ügydöntő határozat meghozataláig tart. Ennek az eljárásnak különböző szakaszai vannak, lehetnek, így: elsőfokú, másodfokú, felülvizsgálati és perújítási eljárás.
- [41] A Kúriának e felhívott törvényhelyek alapján vizsgálnia kellett, hogy az eljárásban az elsőfokú bíróságot megelőzően eljáró bíróságok mikor és milyen tartalmú döntéseket hoztak, és azok milyen kötőerővel bírnak. A másodfokú eljárás tárgya nem vitásan az elsőfokú bíróság által a megismételt eljárásban meghozott ítélet felülvizsgálata.
- [42] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. november 15. napján kelt alapítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. szeptember 12. napján kelt végzésével az alapítéletet a régi Pp. 252. § (2) és (3) bekezdések rendelkezései alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozathozatalára utasította. Végzésében az EUB Lidl Belgium ítéletében kifejtettek és a felperes által hivatkozott, a Fővárosi Törvényszék 13.K.700.022/2018/7. számú ítéletében foglaltak értékelésével és vizsgálatával az elsőfokú bíróság alapítéletében foglaltaktól eltérően, az alperessel egyezően azt állapította meg, hogy a felperes megvalósította a jogsértést. A megismételt eljárásra éppen emiatt – figyelemmel arra, hogy az alapeljárásban az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja okán a kereset teljes körű elbírálása elmaradt – a bíróság kiszabásának jogszerűsége tekintetében előterjesztett keresetrész vizsgálatát és arról érdemi döntéshozatalt írta elő az elsőfokú bíróság számára.
- [43] Az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI.30.) PK vélemény 4. pontjához fűzött indokolás szerint a régi Pp. 252. § (4) bekezdése a másodfokú bíróság utasítási jogát egységesen kezeli, amely a perben elvileg bármire vonatkozhat, és az elsőfokú bíróság számára egységesen kötelező. Ez az utasítás kettős tartalmú, mert közvetlenül általában valamilyen eljárási cselekmény foganatosítására irányul, közvetett módon azonban emögött szükségképpen jelen van az az anyagi jogi jogszabály is, amelynek az alkalmazásával (tényállási elemeivel) az előírt eljárási cselekmény összefügg. E megkülönböztetésnek az a gyakorlati jelentősége, hogy eltérően alakulnak a másodfokú bíróság utasításának figyelmen kívül hagyásából vagy mellőzéséből származó jogkövetkezmények attól függően, hogy az utasítás mire vonatkozik. A szükséges eljárási cselekmények foganatosítása, különösen valamely bizonyítás felvétele vagy meghatározott intézkedés megtétele tekintetében a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben elvileg minden korlátozás nélkül adhat utasításokat. Ezek az elsőfokú bíróság számára perjogi értelemben kötelezőek, elmulasztásuk olyan lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, mely a megismételt eljárásban hozott ítélet újabb hatályon kívül helyezését vonhatja maga után. Ennek az a magyarázata, hogy eltérő értelmezés mellett az elsőfokú bíróság az utasítások figyelmen kívül hagyásával és a szükséges feladatok beszerzésének az elmulasztásával elzárhatná a másodfokú bíróságot attól, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatása útján, a jogi álláspontjának megfelelő határozatot hozhasson. Ugyanakkor a bizonyítékok mérlegelése, a tényállás megállapítása, valamint az abból származó jogi következtetések levonása valamennyi bíróságnak a

Kf.V.39.083/2021/8.szám

saját hatásköréből, valamint az őt megillető bírói függetlenségből eredő önálló jogosultsága. Annak nincs jogi akadálya, hogy a másodfokú bíróság a megismételt eljárásra nézve e kérdésekre is kiterjedő utasításokat adjon. Ez azonban mindig iránymutató jellegű, amelytől való eltérés nem minősül eljárásjogi szabálysértésnek, hanem azzal a következménnyel járhat, hogy a másodfokú bíróság, újabb jogorvoslati kérelem alapján, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztathatja. Meg kell jegyezni azt is, hogy a másodfokú bíróság utasításai a bizonyítási eljárás egy meghatározott stádiumához és az akkor rendelkezésre álló peradatokhoz kötődnek. A megismételt eljárás során beszerzett újabb adatok és bizonyítékok azonban elvezethetnek a tényállás olyan tartalmú módosulásához, amely a másodfokú bíróság iránymutatásait részben vagy egészben meghaladottá teheti. Ebben az esetben nincs eljárásjogi akadálya annak, ezért nem értékelhető eljárási szabálysértésként, ha az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásoktól eltér.

[44] Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban járt el, ezért a Kúriának vizsgálnia kellett, hogy az elsőfokú ítélet a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak megfelel-e (Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650047/2018/7. számú ítélet, KGD2010.64., KGD2010.187., KGD2014.138. számú eseti döntések). A hatályon kívül helyező végzésben a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a felperes részéről megvalósított jogsértés tekintetében minősített kötőerővel rendelkező döntést hozott. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a felperesi jogsértés körében olyan új tényt, bizonyítékot, amely a másodfokú eljárásban nem állt rendelkezésre, nem értékelt, ilyen okokra a felek sem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban lényegében a másodfokú bíróságnak a felperes által megvalósított jogsértésre vonatkozó döntését illesztette be a határozatába, és ezzel a másodfokú döntést ítélethatályúvá emelte.

[45] Rögzíti a Kúria, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésében vizsgálta a felperes által hivatkozott 13.K.700.022/2018/7. számú ítéletet és megállapította, hogy a jelen üggyel mutat ugyan hasonlóságot, azonban a tényállása eltérő, ezért a döntése meghozatalánál nem volt figyelembe vehető (hatályon kívül helyező végzés 6. oldal harmadik bekezdés). A 13.K.700.022/2018/7. számú ítélet elleni fellebbezés folytán meghozott másodfokú kúriai döntés indokolási részének az EUB Lidl Belgium ítéletből az egyelemű összehasonlító reklámhoz kapcsolt - a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében foglalttól eltérő - értelmezése nem köti az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban eljáró bíróságokat, mivel az eseti döntést a Kúria másodfokú bírósággént eljárva hozta, és az nem minősül jogegységi határozatnak (a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 25. §).

[46] A régi Pp. 252. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság iránymutatásaihoz kötve van, ez a kötöttség mindaddig fennáll, amíg ugyanaz a peranyag, amit a másodfokú bíróság a döntésénél figyelembe vett. A kötöttség tehát nem abszolút, mert az új eljárásban új tények, bizonyítékok merülhetnek fel. A másodfokú bíróság utasítási joga kettős tartalmú, mert közvetlenül valamilyen eljárási cselekmény foganatosítására szolgál, közvetett módon azonban e mögött szükségképpen jelen van az az anyagi jogi szabály is, amelynek az alkalmazásával, tényállási elemeivel az előírt eljárási cselekmény összefügg.

[47] A kialakult és alkalmazott bírósági joggyakorlat szerint az elsőfokú bíróságot a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak kötik. A Fővárosi

Kf.V.39.083/2021/8.szám

- Ítéltábla a 3.Kf.27.279/2003/5. számú végzésében kifejtette, hogy a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint másodfokú bíróság végzésével a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozathozatalára utasította. Az elsőfokú ítélet érdemi felülvizsgálatára nem volt lehetősége, mert a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságot a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak kötik. Ez a kötöttség érvényesül mind a rögzített ténymegállapítások, mind a vizsgálandó kérdések körében. Az új eljárás során kizárólag annak vizsgálatára szorítkozhatott, hogy a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatás szerinti kérdések tekintetében az alperesi határozat jogszerű megállapításokat tartalmazott-e vagy sem.
- [48] A Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.54.111/2005/4. számú végzésében rámutatott arra, a másodfokú bíróság iránymutatását az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban nem hagyhatja figyelmen kívül.
- [49] A Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.371/2006/2. számú döntésében úgy foglalt állást, hogy a másodfokú bíróság iránymutatását az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban akkor sem hagyhatja figyelmen kívül, ha van azzal ellentétes, de más perben hozott másodfokú döntés is. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezés esetén, az új eljárás során kötve van a másodfokú bíróság utasításaihoz, az új eljárásban előterjesztett fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság is kötve van a korábbi másodfokú eljárásban megállapított tényállásához.
- [50] A Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.28.462/1998/8. számú ítélete szerint felperes keresetében az alperes két döntését vitatta. Az egyik ebből az volt, hogy esetében nem állnak fenn a rendeletben foglalt feltételek, a másik pedig az engedélyezni kért technológiai eljárásra vonatkozott. Az első kérdésben az elsőfokú ítéletben elfoglalt jogi álláspontot a megyei bíróság a fellebbezési eljárás során hozott végzésében osztotta. A megyei bíróság e jogerős végzésében azt állapította meg, az elsőfokú bíróság helyesen döntött arról, hogy felperes a rendelet szerinti kötelezettnek minősül. A jogerős végzésben - a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján eljárva - az elsőfokú bíróságot csak abban a körben utasította a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára, amely a keresetben vitatott másik kérdésre vonatkozott, azaz a technológiai eljárás alkalmasságával volt kapcsolatos. Az elsőfokú bíróságnak ebből következően az új eljárásban kizárólag abban a keretben kellett az eljárást lefolytatnia, illetve döntenie, amely a másodfokú bíróság jogerős végzése által meghatározott volt, azaz a technológiai eljárás alkalmasságát illetően. Az elsőfokú bíróság helyesen ezt tekintette az új eljárásban eldöntendő kérdésnek és ítéletét ennek megfelelően is hozta meg.
- [51] A másodfokon eljáró Legfelsőbb Bíróság a Kf.IV.37.931/2000/8. számú döntésében megállapította, hogy a Legfelsőbb Bíróság, szintén másodfokú bírósággént e perben már eljáró és Pp. 252. § (3) bekezdése alapján végzést hozott. E végzés a Pp. 252. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tartalmazta a hatályon kívül helyezés okát, és az új eljárásra vonatkozó utasítást is. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság iránymutatásaihoz kötve van. Az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sért akkor, ha a másodfokú bíróság iránymutatásait figyelmen kívül hagyva hoz újabb határozatot. Ebben az ügyben az elsőfokú bíróság a Pp. 252. § (4) bekezdésébe foglalt lényeges eljárási szabályt megszegve járt el, tévesen foglalt állást olyan kérdésben, amely tekintetében a jogvitát a felek között a Legfelsőbb Bíróság, mint másodfokú bíróság végzésében már véglegesen eldöntötte.
- [52] A jelen perben a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyező végzése a felperes

Kf.V.39.083/2021/8.szám

- részéről megvalósított jogsértés tekintetében ítélet hatályú végzés, rendelkezése és indokolása együttesen iránymutató. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletébe foglalta a felperes részéről megvalósított jogsértés megállapítását, ezáltal ítélete a régi Pp. 213. §-nak megfelelően tartalmazza a kereset minden elemét elbíráló döntést.
- [53] Mindezek folytán a Kúria megállapította, hogy a felperes részéről megvalósított jogsértés körében nincsen jogszabályi lehetősége arra, hogy az ítélet hatályúvá emelt és kötőerővel bíró döntést ismételten – harmadszor – értékelje, felülbírálja.
- [54] A Kúria ezt követően az alperes fellebbezését értékelte.
- [55] A kiszabott bírság tekintetében a Kúria vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésében foglalt útmutatásnak megfelelően járt-e el.
- [56] Az elsőfokú bíróság az alkalmazott szankciót a Tpt. 78. § (1) bekezdés a) pont és (3) bekezdés, valamint a régi Pp. 339/B. § helyes értelmezésével és alkalmazásával vizsgálta és helytállóan állapította meg, hogy az alperes mérlegelési jogkörében hozott döntése jogszerűtlen.
- [57] A versenyfelügyeleti eljárásban a bírság összegének meghatározása szempontjait szabályozó Tpt. 78. § (3) bekezdése szerint a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg. E törvényhelyben a jogalkotó nem taxatív módon, hanem példálózva sorolja fel azokat a szempontokat, amelyeknek a vizsgálata szükségszerű, és amelyek értékelése elengedhetetlen a jogsértéssel arányban álló szankció meghatározásához. A régi Pp. 339/B. § alapján mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.
- [58] Nem vitásan az alperes mérlegeléssel határozta meg a szankció mértékét, törvényi szempontokat értékelt, és úgy foglalt állást, enyhítő körülményt nem tárt fel.
- [59] A szankció alkalmazásakor a versenyhatóságnak a speciális prevenciós célokat kell figyelembe venni, ezért a bírság mértéke az egyedi jogsértéshez kell, hogy igazodjék. Ez pedig szükségessé teszi, hogy a versenyhatóság a Tpt. 78. §-a szerinti szempontokat ütköztesse az egyedi ügyben feltárt körülményekkel, mert ezek összevetése eredményeként határozható meg körültekintően az alkalmazott szankció mértéke.
- [60] A bíróság a mérlegelési jogkörben hozott bírság mértékének felülvizsgálata során azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés szempontjai és az annak okszerűsége megállapítható-e. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az alperes tévesen és okszerűtlenül értékelte kiemelt súlyosító körülményként azt, hogy a 4G szolgáltatás még nem volt ismert, továbbá értékelése nem volt teljes az enyhítő körülmények feltárásának hiányában.
- [61] Alperes határozatának 66 - 72. bekezdéseiben a felperes eljárásra tett nyilatkozatait, 73 - 89. bekezdéseiben pedig felperes jogi álláspontját rögzítette, ugyanakkor nem értékelte például azt a törvényi szempontot, hogy felperes a versenyfelügyeleti eljárás

Kf.V.39.083/2021/8.szám

- során együttműködő, azaz az eljárást segítő, avagy korlátozó magatartást tanúsított-e. A kialakult bírói gyakorlat szerint pedig a Tpvt. 78. §-ban foglalt körülmények értékelése elengedhetetlen (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.161/2009/4. számú részítélet).
- [62] Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg, hogy az alperes határozatának a bíróság kiszabásra vonatkozó része nem okszerű és nem jogszerű.
- [63] Mindezek folytán a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

- [64] Az alperes és a felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a régi Pp. 81. § (1) bekezdésében foglaltak alapján megállapította, hogy a felek maguk viselik felmerült költségeiket.
- [65] Felperes fellebbezése a jogsértés fenn nem állásának megállapítására irányult, ezért a Kúria a meg nem határozható perérték alapján az 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdése és 39. § (3) bekezdés d) pontja szerinti 40.000 Ft megfizetésére az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte.
- [66] A sikertelenül fellebbező, az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes alperest terhelő fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban megalkotott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.
- [67] A Kúria ítéletével szemben a Kp. 116. § d) pontja zárja ki a felülvizsgálatot.
- [68] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2021. március 4.

dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke, dr. Ócsai Beatrix sk. előadó bíró, dr. Szomszéd Éva sk. bíró